

Kommissionen begrundet udelukkende størrelsen af det beløb, som den anser for det sædvanlige markedsafkast af den del af Wfa's formue, der kan udnyttes økonomisk af sagsøgeren, med, at den i sin beslutning vedrørende Crédit Lyonnais i 1995 ligeledes anså et afkast på 12 % efter skat for rimeligt. Beslutningen vedrørende Crédit Lyonnais kan imidlertid ikke anvendes på den foreliggende sag, idet Crédit Lyonnais var et saneringstilfælde.

Kommissionen forveksler virksomhedens forventninger til afkastet af egenkapitalen med en investors forventninger til investeringens afkast og går med urette ud fra, at afkastforventningen principielt skal forstås som nettoafkastet.

Den afkastsats på 12 % efter skat, som Kommissionen lægger til grund for investeringer i aktiekapital, er ikke holdbar. Kommissionen har forvekslet værdierne før og efter skat.

WestLB's overtagelse af Wfa udviser ingen særlige omstændigheder, der kan retfærdiggøre et tillæg på 1,5 % til de 12 % efter skat.

Kommissionen går med urette ud fra, at sagsøgeren også skal erlægge en ydelse for den ikke-udnyttelige del af Wfa's formue.

Endelig tager Kommissionen ved beregningen af størrelsen af den ydelse, der skal erlægges, med urette ikke hensyn til den synergieffekt, der er resultatet af fusionen af de to kreditinstitutter.

Sag anlagt den 13. oktober 1999 af Hans Mc Auley mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-230/99)

(2000/C 6/52)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 13. oktober 1999 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af Hans Mc Auley, Wezembeek-Oppem (Belgien), ved advokaterne Jean-Noël Louis, Greta-Françoise Parmentier og Véronique Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 30, rue de Cessange.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Rådets afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning om stillingerne i lønklasse LA3 som leder af den engelske oversættelsesafdeling eller som sprogkonsulent ved denne afdeling annulleres.

- Afgørelserne om at udnævne to andre personer som henholdsvis leder af den engelske oversættelsesafdeling og sprogkonsulent annulleres.

- Rådet tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet ansættelsesmyndighedens afslag på at ansætte ham i en af to stillinger i lønklasse LA3.

Han har til støtte for sine påstande fremført følgende grunde:

- Tilsidesættelse af vedtægtens artikel 29 og 45.

- Tilsidesættelse af forfremmelsesproceduren.

- Tilsidesættelse af princippet om ligebehandling og retten til en rimelig tjenestemandskarriere.

Sagsøgeren har endelig gjort gældende, at der i hans tilfælde har været tale om magtfordrejning.

Sag anlagt den 12. oktober 1999 af Colin Joynson mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-231/99)

(2000/C 6/53)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Colin Joynson ved solicitors Becket Bedford, Middle Temple, og Ferdinand Kelly, 21 Bennetts Hill, Birmingham, B2 5QP, Det Forenede Kongerige.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 16. juni 1999 i sag IV/36.081/F3 — Bass annulleres.

- Kommissionen pålægges i medfør af artikel 233 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab at træffe de nødvendige foranstaltninger til at opfylde den dom, der skal afsiges.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfører, at Kommissionen den 3. februar 1998 i medfør af artikel 19, stk. 3, i forordning nr. 17/62 gav meddelelse⁽¹⁾ om, at den ville indtage en positiv holdning vedrørende visse, til den af Bass anmeldte aftaler og indrømme fritagelse med tilbagevirkende kraft i henhold til artikel 81, stk. 3, EF. De pågældende aftaler forelå i form af dels en standardforpagtningsaftale om en fuldt udstyret pub til udskænkning af Øl i England og Wales med binding til at sælge en bestemt øl, tillige med visse i tilknytning hertil stående aftaler, dels standardaftalerne for Skotland. Kommissionen tilkendegav, at før den traf endelig afgørelse i sagen, ville den opfordre alle berørte parter til at fremsætte deres bemærkninger.

Den 31. marts 1999 fremsatte sagsøgeren bemærkninger, der var ledsaget af en sagkyndig erklæring rettet til Kommissionen. I bemærkningerne blev der gjort indsigelse mod forslaget om at indrømme Bass fritagelse.

Den 16. juni 1999 traf Kommissionen en beslutning om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag IV/36.081/F3 — Bass) (den anfægtede beslutning)⁽²⁾. I beslutningen tilsidesatte Kommissionen indsigelserne i de ovennævnte bemærkninger og indrømmede Bass tilbagevirkende fritagelse vedrørende de anmeldte aftaler med virkning fra 1. marts 1991 til og med 31. december 2002.

Sagsøgeren har anlagt sag ved Retten i Første Instans og gjort gældende, at Kommissionen ved at indrømme fritagelse for de anmeldte aftaler

- a) undlod at foretage behørig undersøgelse af de faktiske og retlige omstændigheder, som godtgør, at de anmeldte aftaler ikke opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, og
- b) undlod at give en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse om, at de anmeldte aftaler opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3.

⁽¹⁾ EFT 1999 C 36, s. 5.

⁽²⁾ EFT 1999 L 186, s. 1.

Sag anlagt den 12. oktober 1999 af Land Nordrhein-Westfalen mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-233/99)

(2000/C 6/54)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. oktober 1999 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Land Nordrhein-Westfalen ved advokat dr. Michael Schütte, advokatfirmaet Bruckhaus, Westrick, Heller og Löber, Berlin, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Bonn & Schmitt, 7, Val Ste. Croix.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionens beslutning K(1999) 2265 endelig udg. af 8. juli 1999 annulleres.
2. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen vedrører Kommissionens beslutning K(1999) 2265 endelig udg. af 8. juli 1999 om en foranstaltning, som Forbundsrepublikken Tyskland har truffet til fordel for Westdeutsche Landesbank Girozentrale (herefter »beslutningen«), som Forbundsrepublikken Tyskland modtog den 4. august 1999 med Kommissionens skrivelse SG (99) D/6112 af 4. august 1999.

Den fungerende Kommissionen har ikke haft kompetence til at træffe beslutningen, idet det med hensyn til rækkevidde og betydning hverken drejer sig om Kommissionens løbende forretninger eller, at en undladelse af at træffe beslutningen ville stride mod Fællesskabets eller borgernes interesser.

Kommissionen har på grund af den fungerende kommissær Bangemann's »orlov« været ulovligt sammensat.

Kommissionen har undladt at give sagsøgeren adgang til dokumenter, der er væsentlige for sagsøgeren og relevante for forsvaret, særlig en rapport fra det rådgivende firma First Consulting, og har dermed indskrænket sagsøgerens muligheder for at forsvare sig.

Sagsfremstillingen er på væsentlige punkter ufuldstændig og åbenbar ukorrekt, således med hensyn til sammensætningen af forretningsområderne samt WestLB's udførelse af offentlige opgaver. WestLB er ikke et »saneringstilfælde«, men et rentabelt drevet selskab. Af denne grund har Kommissionen med urette anvendt vurderingskriterier, der er udviklet med henblik på kapitaltilførsler til virksomheder i økonomiske vanskeligheder, på WestLB.